

(Berg), og som har foranlediget, at denne Forhandling har faaet en dobbelt Charakter, idet man nemlig deels forhandler om de mindre betydelige Spørgsmaal, som ere komne frem, og deels om det nyseævnte store og overordentlig omfattende Forslag af det ærede Medlem. Jeg maa da først og fremmest sige, at jeg rigtignok troer, at vi, der staae udenfor Finantsudvalget, kunne, jeg vil ikke sige beklage os over, men finde os paa en forunderlig Maade overraskede ved, at der fra et Medlem, som sidder i Finantsudvalget, pludselig fremkommer et saa omfattende Forslag som dette; men paa den anden Side befinder jeg mig i den samme Stilling, hvori jeg var igaar ligeoverfor den ærede Forslagsstiller, idet jeg maa finde, at der i hans Forslag ligger en saa rigtig Grundtanke, at jeg, naar det er kommet frem, ikke kan forsvare at optræde som dets Modstander. Jeg opfatter nemlig ingenlunde Spørgsmaalet saaledes, som den høitærede Minister nys vilde have det opfattet; thi jeg troer ikke, at der ved den her foreslaaede Postering paa Finantsloven er tilsigtet en Ophævelse af disse særskilte Instituter. Jeg opfatter nærmest Forslaget som et Middel til at fjerne et ganske forunderligt Skin, der gjør sig gjældende paa vore aarlige Finantslove, thi det er dog høist forunderligt, at der ved § 21, som angaaer Kirke- og Underviisningsministeriet, kun for dette Ministeriums Vedkommende bevilges — hvad den høitærede Formand ogsaa vil sige os, naar vi ere blevne færdige med de øvrige Afstemninger, og Forslaget under Nr. 43 ikke er blevet vedtaget — omtrent 300,000 Rd., naaget vi siden efter kunne see paa Finantsloven, hvilke betydelige andre Midler der bevilges til disse Diemed. Jeg skal gjerne tilstaae, at jeg har haft accurat den samme Tanke, længe før det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kom ind, at det er en forunderlig uskyldig Tilstand, at en stor Mængde af Statens Embedsmænd lønnes af Midler, som aldeles ikke passere Finantsloven, hvilke Midler løbe op til flere Millioner. Naar man med en vis Velvillie, og jeg vil tilføie med en vis Tillid, vil gaae ind paa den Hovedtanke, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den

Valgkreds har nedlagt i sit Forslag, troer jeg, at det langtfra vil frembyde de Vanffeligheder, som ere frembrøvede, ligesom det heller ikke efter min Mening behøver en saadan Smødegaaen som den, der kom fra den høitærede Ministers Side. Jeg troer nemlig, at ligesom Rigsdagen ikke paa nogen Maade vil lægge Haand paa de Stiftelser, der, som den høitærede Minister sagde, have spillet en vis hæderlig Rolle i Danmarks Historie, saaledes vil det Ministerium, der har dem under sine Hænder, heller ikke paa nogen Maade træde op her og kaste dem alle i een Pose, eller paa den Maade med et Pennestrog ophæve Aarhundreders Hævd. Jeg troer, at Forslaget nærmest er en finansiel Foranstaltning for Rigsdagens Vedkommende, og nærmest er le-regnet paa, at vi ønske, at hele Landet skal have fuldstændig Indseende med, hvilke Pengemidler der udredes til de forskjellige Diemed af de offentlige Midler; thi offentlige Midler maae vi vel kalde dem. Naaget jeg altsaa erkjender, at det havde været ønskeligt, om Spørgsmaalet var kommet frem under en anden Skikkelse, før det kom frem til Behandling paa Finantsloven, kan jeg dog ikke nægte at give Forslaget min Stemme. Inden jeg imidlertid slutter disse Bemærkninger om selve Spørgsmaalet, tør jeg maaffee benytte mit lille Forslag til en Belysning af, hvorledes man fra Rigsdagens Side vil handle i denne Sag, naar disse blandede Spørgsmaal ligge for. Man har ved forskjellige Leiligheder villet understøtte Theatret ved Summier, hentede fra Sorø Academi, men den Interesse, man har viist den ene Institution, har dog ikke haft en saadan Indflydelse, at man derved har tabt Interessesen for, at den anden saavidt muligt hævdedes i det fulde Omfang af, hvad der tilkom den, og i den Hensigt er det netop, jeg har stillet mit lille Forslag. Dette er ligesom en Illustration paa, at man meget godt kan sørge for Alle, og dette vil vistnok ogsaa see fra Rigsdagens Side, selv om vi komme til en anden Postering paa vor Finantslov. — Der er et lille Spørgsmaal, jeg vil rette til den ærede Forslagsstiller, blot for at spare mig en Uleilighed, som han vistnok ikke vil forlange, at hverken jeg eller noget an-